

POSTANOWIENIE

26 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Krajewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 26 stycznia 2024 r. w Warszawie
zażalenia Banku spółki akcyjnej w W.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 30 grudnia 2022 r., I ACa 936/22,
w sprawie z powództwa W.H. i R.H.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 30 grudnia 2022 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku odrzucił skargę kasacyjną pozwanego na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. Sąd drugiej instancji uznał, że skarga kasacyjna nie spełniała wymogów konstrukcyjnych, o których mowa w art. 398⁴ § 1 k.p.c., gdyż zakres zaskarżenia nie był skorelowany z wnioskiem o uchylenie – pozwany zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego z 30 września 2022 r. w części, tj. w zakresie punktów II i III, zaś wniósł o uchylenie tego wyroku w całości.

Pozwany wniósł zażalenie na postanowienie z 30 grudnia 2022 r., zaskarżając je w całości oraz wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zarzucił Sądowi Apelacyjnemu naruszenie art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. przez jego wadliwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że w złożonej skardze kasacyjnej zachodzi brak korelacji pomiędzy zakresem zaskarżenia a treścią wniosków i treścią zarzutów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Spełnienie wymagań z art. 398⁴ § 1 k.p.c. wiąże się z koniecznością precyzyjnego określenia przez skarżącego zakresu zaskarżenia i zgodnego z nim zakresu wnioskowanego uchylenia bądź uchylenia i zmiany kwestionowanego orzeczenia sądu drugiej instancji. W sytuacji gdy zakres zaskarżenia i wniosek, o którym mowa w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., są ze sobą sprzeczne, skarga kasacyjna jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu stosownie do art. 398⁶ k.p.c. bez możliwości dokonania przez skarżącego korekty popełnionego błędu (zob. postanowienia SN: z 11 grudnia 2014 r., III CZ 54/14; z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16; z 16 kwietnia 2021 r., II CSK 501/20; z 16 kwietnia 2021 r., I CSK 592/20; z 29 października 2021 r., I CSK 83/21; z 24 lutego 2022 r., II CSKP 119/22; z 22 lutego 2023 r., I CSK 6448/22, i z 10 października 2022 r., I CSK 3175/22).

Wskazany przez pozwanego zakres zaskarżenia wyroku Sądu drugiej instancji (w zakresie punktów II i III) oraz zakres wniosku o uchylenie wyroku (w całości) pozostają ze sobą w oczywistej sprzeczności. Nie przekonują w tej mierze wywody zawarte w zażaleniu, zgodnie z którymi sprzeczność ta była jedynie pozorna, a w razie uwzględnienia zarzutów zawartych w skardze należałoby zaskarżony wyrok uchylić w całości. W rzeczywistości uchylenie tego wyroku w całości (a więc także w odniesieniu do punktu I) byłoby orzeczeniem niekorzystnym dla skarżącego, gdyż eliminowałoby rozstrzygnięcie zmieniające na jego korzyść wyrok Sądu pierwszej instancji. Nie jest przy tym jasne, czy w razie wnioskowanego przez skarżącego ponownego rozpoznania sprawy przez Sąd drugiej instancji takie korzystne rozstrzygnięcie korzystne ponownie by zapadło.

Z tej przyczyny zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

(E.M.)

[ał]

